

[Alfred Jensen.]

vor ungdoms problemer havde ligget tungere, end de nu gør, og at tusinder og atter tusinder havde måttet søge ud i sommerhuse, træhuse, lysthuse, garager eller hvad der står til rådighed. Vi ville kort sagt have haft en elendig boligstandard med de deraf følgende virkninger på andre områder, ikke alene på samfundslivets område, men også på familielivets.

Det, som det ærede medlem hr. Thestrup i går talte for, var egentlig, at man skulle lade det hele sejle sin egen sø, sætte lejen op i de gamle boliger og sørge for, at der ikke blev bygget så meget fremefter. Det er naturligvis en politik, der kan spare samfundet for udgifter i første omgang, i hvert fald til boligbyggeriet, men det forekommer mig ikke, at det har noget som helst med samfundspolitik eller familiepolitik at gøre. Det, der må til, er beskæftigelse, og denne side af sagen har det private erhvervsliv ikke klaret; tværtimod kan vi sige, at det private erhvervsliv har set stort på, om der gennem rationalisering og forbedring af virksomhederne blev skudt folk ud i arbejdsløshed. Derfor står vi i det, som vi gør år efter år, og må konstatere, at arbejdsløshedstallene for de arbejdsløshedsforsikrede bevæger sig omkring de 10 pct. Det er ikke nogen tilfredsstillende ordning for folket i vort land; det er det heller ikke for arbejderne eller de arbejdsløse. Netop derfor har jo fagbevægelsens folk, som havde regnet med, at den politik, der ligger til grund for vor finanspolitik, skulle føre frem til øget beskæftigelse og mere tryghed for befolkningen, rejst spørgsmålet om en ændring af samfundsstrukturen; de har gjort det, netop fordi det private erhvervsliv har spillet fallit på dette område og der derfor må sættes ind andre steder, hvis man skal kunne klare de vanskeligheder, befolkningen står over for.

Derfor er det ikke rimeligt at tale om, at man skal behandle de arbejdsløse dårligere, end de bliver behandlet nu. Efter vor opfattelse må arbejdsløshedsloven revideres, men ikke med det formål at gøre den ringere; tværtimod skal den gøres bedre, for at man kan få tilskudsordningen moderniseret og derigennem sikre de arbejdsløse i de forskellige kasser en ordentlig understøttelse mod et rimeligt kontingent.

Det betyder ikke, at vi har forladt vort principielle standpunkt: at når samfundet ikke kan skaffe arbejde til den, der kan og vil arbejde, er det pligtigt til at give ham erstatning for den arbejdsfortjeneste, han ikke kan opnå. Det standpunkt har vi fortsat, men vi tager stilling til de problemer, der foreligger i dag. Vi ønsker ikke alene, at tilskudsordningen skal ændres, men ønsker også, at man samtidig ser på de beløb, der udbetales i dagpenge, husleje-hjælp, brændselshjælp og børnetilskud, for disse beløb er alt for ringe og bør hæves.

Samtidig med at man ser på denne side af sagen, må man imidlertid også se på beskæftigelsen. Jeg er enig med den højt-ærede finansminister i, at man vel for en tid kan udskyde en del anlægsarbejder, men i det lange løb går det ikke; der foreligger simpelt hen en række opgaver for samfundet, anlægsarbejder af forskellig art, som må tages op, og det forekommer mig, at de 400 mill. kr., som er sat af hertil på budgettet, er et alt for ringe beløb. Det kan ikke være rimeligt, at man i det finansår, der snart stunder til, ikke vil sætte mere ind på at fremme beskæftigelsen igennem offentlige anlægsarbejder. Det forekommer mig, at det er en urimelighed, at der til vejformål opkræves 344 mill. kr., men at der kun anvendes godt 106 mill. kr., medens resten, 238 mill. kr., bruges til andre formål end dem, hvortil de er opkrævet. Det forekommer mig urimeligt, når man ved, hvordan arbejdsløsheden er fordelt over det ganske land, når man ved, hvor store opgaver der er med udbygning af vejnettet, med omlægning af vejføring. Der er jo adskillige vejoverskæringer ved jernbaner, der bør føres ud af niveau, overskæringer, der bør ændres af hensyn til trafikken, men også af hensyn til ulykkerne, og som vi samtidig kunne benytte til at skaffe mere beskæftigelse frem rundt omkring i de forskellige egne her i landet. Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen talte i går om de opgaver, der forestår med omlægning af gader i anledning af trafikens udvikling. Det forekommer os, at man bør sætte ind nu og ikke vente til senere. Det forekommer os, at man af hensyn til arbejdsløsheden bør gøre det, og jeg tror også, at alle vil give mig ret i, at enhver udsættelse egentlig ikke gør det